

Britt & Esra

Spookpaard
op de prairie

Joke Reijnders

Karakter Uitgevers B.V.

1

'Britt, ben je klaar?' vroeg Esra.

'Ja,' antwoordde Britt vanachter een zwaar gordijn.

'Kom dan tevoorschijn,' zei Rania.

'Nee,' zei Britt stellig.

Esra lachte. 'Ik denk niet dat jij er heel anders uitziet dan wij. En wij kunnen er ook mee leven.' Ze liet haar blik over Rania glijden. 'Het staat Rania zelfs heel goed.'

Rania pakte de stof van de jurk die ze aanhad bij haar benen op en trok deze iets omhoog. Ze zette haar rechtervoet iets achter haar linkervoet en knikte even door haar knieën, als een ouderwetse buiging.

Er klonk een diepe zucht vanachter het gordijn van het kleedhokje waar Britt in stond. 'Oké dan,' zei ze. 'Maar niet lachen!'

'Beloofd,' zeiden Esra en Rania braaf in koor.

Britt schoof het gordijn opzij en stapte naar buiten. Ze droeg een roze jurk met kleine gouden bloemetjes, die bijna tot op haar enkels viel. De lange mouwen waren afgezet met een wit randje kant. Britt stak haar vinger tussen de kraag en haar nek. 'Vinden jullie niet dat de jurk heel strak zit? Vooral die kraag.' Ze maakte een geluid alsof ze weinig lucht kreeg. 'Hoe konden mensen hier de hele dag in leven?'

Ze ging voor de spiegel staan. 'Ik zie er raar uit,' stelde ze vast.

'Welnee,' zei Rania. 'Dat komt alleen doordat je haar nog niet is gedaan en je nog geen schoenen aanhebt. Je zult zien dat je er straks prachtig uitziet.'

Britt fronste haar wenkbrauwen, maar voor ze iets kon zeggen, schreeuwde een man: 'Figuranten die nog geen schoenen hebben, moeten nú naar de uitgiftebalie. Daarna kunnen jullie door naar haar en make-up.'

'Zie je wel?' zei Esra. 'Het komt allemaal goed.'

Samen met zeker vijftig andere figuranten liepen Britt, Esra en Rania naar de uitgiftebalie. Het was een soort toonbank voor

een kast met schoenen, zoals in een bowlingcentrum. Britt, Esra en Rania gaven hun schoenmaat door en de mannen achter de toonbank gaven hun een paar schoenen aan. De drie meiden zetten hun handtekening als bewijs dat ze de schoenen hadden ontvangen en liepen naar de ruimte waar een ploeg visagisten al een aantal figuranten onder handen nam.

'Next!' riep een vrouw, toen een figurant uit haar stoel opstond.

'Ga jij maar,' zei Britt tegen Esra en ze gaf haar een duwtje.

Esra nam wat onwennig plaats in de stoel die voor een grote spiegel stond.

'Hello gorgeous. First time?' vroeg de visagiste. 'Ik ben Annie en ik ben je visagiste vandaag.' Ze kamde geroutineerd Esra's haren uit haar gezicht en stoof er een laag poeder over.

'Ja, dit is onze eerste keer op een filmset,' antwoordde Esra in het Engels. 'We zijn hier op uitnodiging van Bibi. Zij heeft ervoor gezorgd dat we als figuranten mochten meespelen.'

'Bibi?' vroeg de visagiste verbaasd. 'Onze Bibi Johansen, de actrice? Ken jij haar?'

Esra knikte, maar kon niets zeggen omdat de visagiste net haar lippen bewerkte met een lichte kleur lippenstift.

'Zij is geweldig!' zei Annie. 'Niet ieder model kan goed acteren, maar Bibi is *amazing*.* Heb je haar vorige film gezien?'

'Ja,' zei Rania, die in de stoel naast Esra had plaatsgenomen. 'En omdat deze film zich in het Wilde Westen afspeelt, vroeg ze of wij het leuk vonden om te komen kijken. En om te figureren dus! Bibi is namelijk net zo gek op paarden als wij. En aangezien er vroeger veel paarden waren in het Wilde Westen...'

* Zie *Het paard zonder ruiter* en *Safari te paard*

'Aha! Boffen jullie even,' zei Annie. 'En ik ook, dat ik zomaar de vrienden van Bibi spreek.'

'Doet u dan niet haar make-up?' vroeg Britt.

De visagiste schudde spijtig haar hoofd. 'Ze heeft een eigen visagiste, die haar make-up bij haar in de trailer doet. Wisten jullie dat niet?'

'Nee. We zijn pas gisteren op het vliegveld aangekomen. Bibi heeft ons opgehaald en we hebben met elkaar gegeten, maar we hebben het niet over dat soort dingen gehad,' legde Britt uit.

Het werk van Esra's visagiste zat erop en Britt nam plaats in de stoel. Met een paar handige bewegingen stak de visagiste Britts haar op. Ter hoogte van Britts oren trok ze een paar plukjes haar los en maakte daar krullen in.

Rania's visagiste deed intussen oorbellen in de vorm van parelknopjes bij haar in. 'Jij zou echt heel goed passen in deze tijd,' zei ze, terwijl ze het resultaat goedkeurend bekeek. 'Met die jurk, en de oorbellen... Het plaatje is compleet.'

Rania glimlachte blij. 'Ik denk dat ik deze

jurk meeneem naar huis,' zei ze. 'Hij is prachtig.'

'Jullie zijn een perfecte match,' vond de visagiste ook.

'Voor hoeveel dagen hebben jullie werk als figurant?' vroeg Annie.

'Vandaag moeten we wat heen en weer lopen in de hoofdstraat,' zei Britt. 'En over twee dagen is er nog een scène in het theater.'

'Dus dan heb je nog even tijd over om de omgeving te verkennen,' stelde Annie vast. 'Hebben jullie al plannen? Laat me raden: jullie gaan vast naar het grote pretpark in de buurt.'

'Mis! We hebben vanochtend voor twee dagen paarden gehuurd,' zei Britt. 'Het was allemaal een beetje op het laatste moment, maar we zagen op een website dat je hier een trail kunt volgen naar een verlaten mijnstad. Daar blijven we een nachtje en dan rijden we weer terug. Zo kunnen we mooi de vrije dag opvullen.'

De visagiste trok haar wenkbrauwen op. 'Een verlaten mijnstad... Bedoel je soms Mill Town?'

'Ja! Kent u het?'

Annie haalde diep adem. 'Ik wil me natuurlijk niet met jullie zaken bemoeien... maar als ik jullie was, overnachtte ik ergens anders. Er doen rare verhalen de ronde over Mill Town...'